

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

עריד ברנזון ושות'

22.04.2012

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

שעה:
נותקבל

אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ

תובעת

ע"י ב"כ עריד אמר פישבין

נגד

עיריית הרצליה

נתבעת

ע"י ב"כ עוה"ד אסף ברנזון ומיכל פרידמן

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- א. רקע כללי:**
1. התובעת, חברה העוסקת באספקת כוח אדם, סיפקה לנתבעת שירותי כוח אדם החל בשנת 1991 ועד לשנת 2005 (להלן – תקופת ההתקשרות). ביום 25.2.91 נחתם בין התובעת לבין הנתבעת הסכם למתן שירותי כוח אדם, שבמסגרתו סופקו לנתבעת שירותי כוח האדם האמורים (להלן – הסכם המסגרת), וזאת עד להפסקת ההתקשרות בין הצדדים ביום 31.12.05.
2. הסכם המסגרת היה הסכם קצר יחסית, אשר קבע את מסגרת ההתקשרות. במהלך השנים הסכימו הצדדים ביניהם על עריכת שינויים שונים בתנאי ההתקשרות, כפי שעוד יפורט להלן בהמשך הדברים. באשר לעקרונות ההתקשרות נקבע בסעיף 3 להסכם המסגרת כלהלן:
- א. מוסכם בין הצדדים כי כל יחסי עובד-מעביד לא יוצרו בין חברת אביגל העובדים שלה, הפועלים בשמה ואו מועסקים על ידה, לבין עיריית הרצליה.
- ב. חברת אביגל מצהירה ומתחייבת בזאת כי כל העובדים שיסופקו לעירייה יהיו עובדים שלה בלבד והיא תישא באופן ישיר ומוחלט בתשלום שכרם,

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כוח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 הוצאותיהם, ובכל תשלום החל על מעביד לרבות תשלום מס הכנסה,
2 ביטוח לאומי, מס מעסיקים וכיו"ב...
- 3 בסעיף 4 להסכם המסגרת נקבעה התמורה לתובעת לפי תעריף לשעת עבודה בתחומי
4 הניקיון, השירותים והאחזקה; ואילו ביחס לתחומים אחרים צוין שהתמורה תהא בהתאם
5 להסכמות הצדדים. בסעיף 5 להסכם המסגרת נקבע כי בתחילת כל חודש תדווח הנתבעת
6 לתובעת על שעות העבודה של כל אחד מהעובדים שסופקו על ידה, על פי אישור מנהל האגף
7 בו נדרש העובד. על סמך דיווחים אלה תגיש התובעת לנתבעת חשבון מפורט של התמורה
8 המגיעה לה, בהתאם להוראות סעיף 4 הנ"ל, והנתבעת תשלם את החשבון לתובעת תוך
9 שבועיים מעת קבלתו ובכפוף לאישורו על ידי גזבר הנתבעת.
- 10 ההתקשרות בין הצדדים הופסקה לנוכח העובדה שהתובעת לא זכתה במכרז פומבי למתן
11 שירותי כוח אדם, אותו פרסמה הנתבעת בשנת 2005 (להלן – המכרז). הזוכה במכרז,
12 שהדיון בו נערך בוועדת המכרזים של הנתבעת ביום 1.8.05, היתה חברת פרח השקד בע"מ
13 (להלן – חברת פרח השקד), והצעתה של התובעת דורגה במקום שני בלבד.
- 14 בעניין המכרז הגישה התובעת עתירה מנהלית, שהפכה לתובענה מנהלית, בה טענה כי
15 הצעתה של חברת פרח השקד היתה צריכה להיפסל על ידי ועדת המכרזים, בין השאר משום
16 שלא עמדה בתנאים הנדרשים לפי הוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם,
17 תשנ"ו-1996 (ר' כתב התביעה דשם, נספח חדד/28 לתצהיר הנתבעת. מדובר בת"מ (מחוזי
18 תל-אביב) 124/06 אביגל שירותי כוח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה (2010); להלן –
19 התובענה המנהלית). התובעת זכתה בתובענה המנהלית אך הנתבעת הגישה ערעור על פסק
20 הדין, אשר תלוי ועומד לפני בית המשפט העליון (ע"מ 1016/10 עיריית הרצליה נ' אביגל
21 שירותי כוח אדם ועבודה בע"מ).
- 22 מכל מקום, על פי הנטען בכתב התביעה דנא, במועד סיום ההתקשרות נותרה הנתבעת
23 חייבת לתובעת סך של 350,585 ₪ בגין שירותי כוח האדם שניתנו לנתבעת, וזאת על פי
24 החשבוניות שצורפו לכתב התביעה (להלן – יתרת החוב). לטענת התובעת, הנתבעת סירבה
25 לשלם לתובעת את יתרת החוב חרף דרישותיה, כשהנתבעת מנמקת את סירובה בטענות
26 שונות שעיקרן בצורך לשמור את הכספים אצלה על מנת להבטיח לכאורה את זכויות
27 העובדים.
- 28 מכאן התובענה דנא, אשר הוגשה בסדר דין מקוצר. הנתבעת הגישה בקשה למחיקת כותרת
29 ולחילופין בקשה למתן רשות להתגונן אשר נתמכה בתצהירו של מר רוני חדד, המשמש
30 כמנהל החשבונות הראשי של הנתבעת החל מחודש ספטמבר 2004.
- 31 טענות הנתבעת בבקשת הרשות להתגונן התפרשו על שני מישורים. במישור האחד הועלו
32 טענות אודות שיעור יתרת החוב לה טוענת התובעת בכתב התביעה. במישור השני הועלו
33 טענות קיזוז שונות לטובת הנתבעת, אשר נסמכו על גרסת מר חדד לפיה בבדיקת תשלומי

מ"מ אביגל

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 העבר הוא מצא כי הנתבעת שילמה לתובעת, במהלך תקופת ההתקשרות, תשלומי-יתר
2 רבים.
- 3 9. לטענת מר חדד, בסמוך לתום תקופת ההתקשרות הוא פנה למר דקל שבה, חשב התובעת,
4 על מנת לקבל ממנו, בהתייחס למדגם של 14 עובדים מטעם התובעת שהועסקו אצל
5 הנתבעת, "פירוט מדויק של המקדמים אותו הכפלתם ברכיבי השכר" (ר' במכתבו של מר חדד
6 מיום 26.12.05). לגרסת מר חדד, בבדיקה שערך למדגם האמור הוא מצא תקלות
7 משמעותיות שונות בחיובים שחייבה התובעת את הנתבעת, ועל כן הוא שב ופנה לתובעת,
8 מעת לעת, בבקשות נוספות על מנת לקבל אסמכתאות והסברים בעניינים שונים, שאף בהם
9 מצא תקלות וחיובי-יתר.
- 10 10. לשיטת מר חדד התגלו תקלות בהתנהלות התובעת בשלושה נושאים עיקריים: **האחד**, באי
11 קיום הוראות חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001 (להלן – חוק
12 הודעה מוקדמת), דהיינו: באי מתן הודעה מוקדמת ותשלום דמי הודעה מוקדמת לעובדים
13 שפוטרו על ידי התובעת בתום תקופת ההתקשרות. **השני**, באי קיום הוראות התוכנית
14 לעידוד הצמיחה לפי חוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי
15 התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003 (להלן – חוק
16 התוכנית להבראת כלכלת ישראל), אשר חייבו ביצוע הפחתות שכר לעובדים. **והשלישי**,
17 בדרישת התובעת לכספים בגין תשלום מיסים לפי הוראות חוק מס מעסיקים, תשלי"ה-
18 1975, וצו מס מעסיקים (שינוי שיעור המס), תשנ"ב-1992 (להלן – חוק מס מעסיקים).
- 19 11. בעניין שלישי ואחרון זה טען מר חדד, על פי ייעוץ משפטי שקיבל, כי הלכה למעשה לא
20 נדרשה התובעת לתשלום מיסים לפי הוראות חוק מס מעסיקים, וממילא לא היתה רשאית
21 לחייב בגין כך את התובעת. לפיכך, כך לטענתו, יש לקזז מייצרת חוב הנתבעת את הסכומים
22 ששולמו לתובעת בגין רכיב מס מעסיקים החל משנת 1997, שעל פי חישוביו הינם בסכום
23 מצטבר של 329,047 ₪ (ר' בסעיף 41 לסיכומי הנתבעת).
- 24 12. בקשות הנתבעת למחיקת כותרת ולמתן רשות להתגונן נדונו לפני כבי הרשם צ' אלמוג. את
25 הבקשה למחיקת כותרת דחה כבי הרשם, אך את בקשת הרשות להתגונן קיבל בעיקרה.
26 בעניין זה, בהתייחס לטענות הנתבעת לקיזוז בגין תשלום עבור מס מעסיקים, איפשר כבי
27 הרשם לנתבעת להתגונן בטענות אלה רק ביחס לתקופה שמשנת 2003 ואילך. כבי הרשם
28 נימק את החלטתו בכך שטענות הקיזוז בהתייחס לשנים 1997 עד 2002 לא פורטו כנדרש,
29 כאשר מר חדד ציין בתצהירו כי לא פירט את הטענות בשל קוצר זמן.
- 30 13. הנתבעת הגישה ערעור על החלטת כבי הרשם (ע"ר 110-03-08 עיריית הרצליה נ' אביגל
31 שירותי כוח אדם ועבודה בע"מ). הערעור התקבל והתאפשר לנתבעת להעלות את טענות
32 הקיזוז, בגין מס מעסיקים, גם לשנים 1997 עד 2002, וזאת בכפוף להגשת תצהיר משלים

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 מפורט בהתייחס לשנים אלה. עם זאת, חרף קבלת הערעור לא נפסקו לנתבעת הוצאות,
 2 לנוכח הקביעה כי לנתבעת "היתה תרומת ושלנות רבתית שהביאה להחלטת כב' הרשם".
- 3 .14 התובענה הועברה לשמיעת הראיות לפניי. לנוכח העובדה ששני הצדדים הגישו תצהירים
 4 מטעם מומחים בתחום החשבונאות – מר חדד מטעם הנתבעת ומר שבח מטעם התובעת –
 5 הציע בית המשפט מינוי מומחה בתחום זה מטעמו.
- 6 .15 לאחר ששקלו את ההצעה הסכימו ב"כ הצדדים למינוי רו"ח אברהם לוי, כמומחה מטעם
 7 בית המשפט, וזאת על מנת שייחווה דעה לגבי החיובים על פי החשבונות של התובעת,
 8 נשוא כתב התביעה, ולגבי הטענות החשובות הנגזרות של העירייה. וכן לגבי היתרה
 9 לחתשבות". עם זאת ביקשו הצדדים כי "המומחה לא יתווה דעה ולא יבדוק את טענות
 10 הקיזוז של העירייה בנושאים הבאים: עידוד צמיחה, מס מעסיקים וחבות בגין חודעה
 11 מוקדמת" (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 4 ואילך; ההסכמות אומצו בהחלטת בית המשפט
 12 מאותו הדיון).
- 13 .16 רו"ח לוי הכין חוות דעת אך חרג בה באופן ברור מהתחומים שנקבעו והוגדרו בהחלטת
 14 המינוי. ב"כ שני הצדדים הלינו על כך וב"כ הנתבעת אף ביקש לפסול את חוות הדעת
 15 מדעיקרא, בקשה לה התנגד ב"כ התובעת. בסופו של דבר קיבל בית המשפט את בקשת ב"כ
 16 חנתבעת לפסילת חוות הדעת, והכל כאמור בהחלטה בבקשה זו מיום 9.4.10. בנסיבות אלה
 17 הורה בית המשפט בהחלטתו על מינוי של מומחה חילופי מטעמו, הוא רו"ח ראובן אינהורן.
- 18 .17 בחוות דעתו בחן רו"ח אינהורן את סוגיית יתרת החוב הנטען, בהתאם להחלטת בית
 19 המשפט. רו"ח אינהורן ציין (בעמ' 4 לחוות הדעת) כי בעוד שסכום התביעה, לפי החשבונות
 20 שצורפו, הינו 350,585 ₪, בכרססת הנתבעת מופיע סכום (שלא אושר לתשלום) בסך של
 21 296,895 ₪. רו"ח אינהורן בחן אפוא את ההפרש שבין שני סכומים אלה, תוך התייחסות
 22 לחשבונות בחן לא הכירה הנתבעת.
- 23 .18 רו"ח אינהורן בחן את טענות הצדדים באופן יסודי וממצה, כמפורט בחוות דעתו ובתשובות
 24 לשאלות ההבהרה שלח לו ב"כ הנתבעת, וקיבל את טענות התובעת. על פי החישוב שערך
 25 רו"ח אינהורן, יש לאשר את חשבונות התובעת בסכום כולל של 300,568 ₪. רו"ח אינהורן
 26 ציין כי מבחינה חשבונאית יש לאשר גם את יתר חשבונות התובעת (בסך כולל של 50,017
 27 ₪ נוספים), אלא שביחס לחשבונות אלה נטענו טענות משפטיות שאינן בתחום סמכותו.
- 28 .19 סך ההפרש האמור (של 50,017 ₪) נבע בעיקרו משתי חשבונות זיכוי, שהתייחסו לעובדות
 29 גבי עדנה ויצמן וגבי יסמין בן טוב (בסכום כולל של 36,780 ₪). בעניין זה טען בזמנו ב"כ
 30 הנתבעת להרחבת חזית. בתגובה ציין ב"כ התובעת כי אינו מבקש להרחיב חזית ולהסתמך
 31 על הסכומים הנ"ל וניתנה החלטה שעיגנה את תגובתו זו ונתנה לה תוקף (ר' בפרוטוקול, עמ'
 32 11-12). בנסיבות אלה, על פני הדברים אין מקום להתייחס לסכומים אלה ויש לגורעם
 33 מייתרת החוב הנטענת.

תצהיר

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

20. להבדיל, יתר הפרש הסכומים האמור נעוץ בשש חשבוניות, בסך כולל של 13,237 ₪, שלטענת הנתבעת התובעת הבטיחה לבטלן. ואולם, כפי שיובחר בהמשך הדברים, אין מקום לקבל את טענתה זו של הנתבעת (ר' בפסקה 77 שלהלן). הנה כי כן, על פי חוות דעת מומחה בית המשפט ולנוכח האמור לעיל, חובה של הנתבעת לתובעת עומד על סכום כולל של 313,805 ₪.
21. **ב. סיכום ביניים:** כבר בשלב זה יש לקבוע, אפוא, כי חובה של הנתבעת לתובעת עומד על הסך הכולל הני"ל של 313,805 ₪.
22. בסיכומיו עתר ב"כ הנתבעת וביקש כי בית המשפט יתעלם מחוות דעתו של רו"ח אינהורן, או לפחות מחלקה, וזאת בשל טעויות שונות שנפלו בה לדעתו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנתבעת, בין השאר, לטיעונו בבקשתו לפסול את חוות דעתו של רו"ח לוי.
23. יש להעיר, כי מתוך סיכומי ב"כ הנתבעת לא לגמרי ברורה בקשתו החילונית להתעלמות מחלק מחוות דעתו של רו"ח אינהורן, שכן טענותיו נגד חוות הדעת מובאות רק על דרך ההדגמה (ר' בסעיף 5(ה) לסיכומיו), כך שאין לדעת מהן על אילו חלקים מחוות הדעת ב"כ הנתבעת אינו חולק.
24. מכל מקום, על פני הדברים אין לקבל את הבקשה ואין מקום להתעלם מחוות דעתו של רו"ח אינהורן. ראוי לציין, בהקשר זה, כי בדיון בעניין מינוי מומחה מטעם בית המשפט דווקא ב"כ הנתבעת טען שהמקרה דנא הינו מקרה מובהק המצריך מינוי מומחה מטעם בית המשפט, וזאת לנוכח העובדה שישנה מחלוקת בין הצדדים על שיעור חוב המבוסס על חשבוניות (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 13 ואילך). לא ברור, אפוא, מדוע כעת סבור ב"כ הנתבעת כי ניתן – ואף צריך – להכריע בסוגיית שיעור יתרת החוב ללא חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט.
25. זאת ועוד: במהלך ניהול המשפט לא ביקש ב"כ הנתבעת לפסול את חוות דעתו של רו"ח אינהורן ואף לא ביקש, למצער, לזמן את רו"ח אינהורן לחקירה נגדית על חוות דעת, כפי זכותו לפי הוראות תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. בנסיבות אלה אין מקום לקבל את השגות ב"כ הנתבעת על חוות דעתו של רו"ח אינהורן המועלות אך בשלב הסיכומים.
26. ואם לא די בכך לא למותר לציין עוד כי, כאמור, חוות דעתו של רו"ח אינהורן הינה חוות דעת מפורטת, מנומקת ומשכנעת, בפרט כאשר הפערים בין הצדדים באשר לשיעור יתרת החוב, כפי שהם עולים ממסמכיהם, אינם כה דרמטיים. לעומת זאת, השגות ב"כ הנתבעת על חוות דעתו של רו"ח אינהורן נטענו בסיכומים ללא בסיס הולם. ב"כ הנתבעת טען

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 לטעויות בחוות הדעת בין השאר תוך הסתמכות על "ידיעה אלמנטארית" (ר' בסעיף 5ב)
- 2 לסיכומי הנתבעת), אך ברי כי טענה כזו – כמו גם הפניה לטיעונים בעניין חוות דעתו של
- 3 רו"ח לוי – אינה יכולה לבסס בקשה להתעלמות או אי התייחסות לחוות דעתו המקצועית
- 4 של רו"ח אינהורן.
- 5 המסקנה המתבקשת הינה, אפוא, כי יש לקבל את מסקנות המומחה מטעם בית המשפט
- 6 רו"ח אינהורן בחוות דעתו, כאשר הדיון הראייתי לפניי – כפי שגם נקבע בהחלטה מיום
- 7 12.1.11 – עניינו אך ורק בטענות הצדדים שלא מוצו בחוות דעת המומחה.
- 8
- 9 **עיקר ראיות התובעת וטענותיה:**
- 10 28. מטעם התובעת העידו מר שבח והמנחל מר אברהם גלאי. להלן ההתייחסות תהא לעיקר
- 11 טענותיו של מר גלאי, טענות אליהן הצטרף מר שבח בתצהירו ובעדותו לפניי.
- 12 29. על פי גרסת מר גלאי, התנהלות הנתבעת בפרשה דנא – לאחר תקופה של 15 שנים שבהן לא
- 13 הועלתה מצידה טענה כלשהי בעניין חשבונות שחמציאה התובעת – אינה אלא ניסיון
- 14 לנקום בתובעת על הגשת התובענה המנהלית, וזאת בדרך של אי תשלום החוב המגיע
- 15 לתובעת בטענות שונות ומשונות.
- 16 30. מכתבו הראשון של מר חדד נכתב רק ביום 26.12.05, ימים ספורים לפני תום תקופת
- 17 ההתקשרות. התובעת השיבה למכתב זה והמציאה את המסמכים שנדרשו לפיו, אך נענתה
- 18 בדרישות נוספות – הן במכתבים והן בשיתות טלפון למר שבח – כל פעם בעניינים אחרים.
- 19 לנוכח התנהלות זו הבין מר גלאי כי הנתבעת פשוט אינה מתכוונת לשלם את חובה לתובעת
- 20 ועל כן הורה למר שבח להפסיק לשתף פעולה ב"משחקה" זה של התובעת.
- 21 31. וכך הסביר מר גלאי את הדברים בחקירתו הנגדית:
- 22 סיימנו את הסכם העבודה עם עיריית הרצליה ב-31.12.05, העירייה התחילה
- 23 במכתב ראשון בדצמ' 2005, ענינו תשובה יצא עוד מכתב, ענינו תשובה יצא עוד
- 24 מכתב. 8 חודשים מבינים שאין כוונה לשלם את הכסף כי כל תשובה הם מוציאים
- 25 שאלות אחרות. כאשר 15 שנה אותן חשבונות יצאו כסדרן אז כל פעם חיפשו
- 26 דברים אחרים, מה קרה שלושה ימים לפני סוף החוזה... (ר' בפרוטוקול, עמ' 25
- 27 שורה 19 ואילך, וכן בסעיף 19 לתצהיר מר גלאי).
- 28 32. מר גלאי הדגיש כי במהלך תקופת ההתקשרות מערכת היחסים בין הצדדים התאפינה
- 29 בחוסר שוויון, כאשר הנתבעת היא חצד החזק. התובעת נאלצה אפוא לפעול לפי דרישותיה
- 30 ותכתיביה של הנתבעת, ותנאי ההתקשרות שופרו מדי פעם לטובת הנתבעת ולרעת התובעת.
- 31 כך, למשל, האשראי של שבועיים, אשר ניתן לנתבעת בסעיף 5 להסכם המסגרת (ר' בפסקה
- 32 3 דלעיל), הוארך בהדרגה עד לתקופה של 90 יום עובר לתום תקופת ההתקשרות.

15

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 לגרסת מר גלאי, פניותיה של התובעת לנתבעת, על מנת שזו האחרונה תשלם את יתרת
2 חובה לתובעת, נדחו באמתלות שונות, שאינן ממין ומהוות הפרה של תנאי הסכם המסגרת,
3 אשר עיקרן בטענה כי הנתבעת מבקשת לשמור כספים אצלה כדי להבטיח את זכויות
4 העובדים.
- 5 לרקע זה התקיימה ביום 3.4.06 פגישה במשרדי הנתבעת בהשתתפות מר גלאי ומר שכח
6 מצד התובעת ומר חדד ומר מוטי לוביש, מנהל מחלקת השכר של הנתבעת, מצד הנתבעת.
7 לגרסת מר גלאי, מטרת הפגישה היתה לבדוק ולאשר את חשבונית מס' 60046 שטרם
8 שולמה, שהינה חשבונית כוללת בעבור פיצויי פיטורים ששילמה התובעת לעובדיה, בסך של
9 247,613 ₪.
- 10 לדברי מר גלאי, במהלך הפגישה עבר מר חדד על הסכומים המגיעים לכל עובד ועובד ואישר
11 את כולם, למעט הסכומים המגיעים לעובדות גבי ויצמן וגבי בן טוב. מר גלאי הרחיב
12 בתצהירו אודות עניינן של שתי עובדות אלה, אך לנוכח הקביעה דלעיל (ר' בפסקה 19 דלעיל)
13 אין צורך להתייחס לעניינים אלה כאן.
- 14 מר גלאי הוסיף וטען כי בניגוד לגרסת מר חדד לא הסכימה התובעת, באותה הפגישה,
15 לביטול שש החשבוניות – מס' 60040 עד מס' 60045, המתייחסות לשישה עובדים (להלן גם
16 – ששת החשבוניות) – שכן נציגי התובעת הסבירו לנציגי הנתבעת כי מדובר בהשלמת
17 ההפרשות לרכיב הפיצויים בקרן הפנסיה של העובדים הרלוואנטיים.
- 18 לטענת מר גלאי, על פי הדין יכול מעביד להפריש לרכיב הפיצויים בקרן הפנסיה שמונה
19 אחוזים ושליש כל חודש, או שישה אחוזים בכל חודש ותוספת של שני אחוזים ושליש עם
20 סיום עבודתו של העובד. לגבי רוב העובדים הפרישה התובעת לרכיב הפיצויים בקרן הפנסיה
21 שמונה אחוזים ושליש כל חודש, אך לגבי ששת העובדים המדוברים היא הפרישה שישה
22 אחוזים בלבד; ולפיכך עם סיום עבודתם אצלה נדרשה התובעת להשלים את ההפרשה
23 כאמור. לגרסת מר גלאי, בבדיקה שנערכה מאוחר יותר אף התברר כי ישנם שלושה עובדים
24 נוספים כנ"ל אך מחמת הטעות לא חייבה התובעת את הנתבעת בגין השלמה זו גם בעניינים.
- 25 בנסיבות אלה, כך לדברי מר גלאי, לא היתה כל סיבה לבטל את ששת החשבוניות. כל
26 שסוכם בין הצדדים היה שהחשבוניות ייבדקו פעם נוספת על ידי התובעת ורק במידה
27 שיתברר כי נפלה טעות כלשהי בהוצאתן תודיע על כך התובעת לנתבעת, תבטל את
28 החשבוניות המוטעות – ככל שימצאו כאלה – ותוציא חשבוניות מתוקנות במקומן.
- 29 כאשר לטענות הנוספות שהעלתה הנתבעת בתובענה דנא, באמצעות מר חדד, טען מר גלאי
30 כי הן מעולם לא הועלו בעבר כלפי התובעת. לעניין טענת הנתבעת לאי הפחתה בשכר
31 העובדים בשל התוכנית לעידוד הצמיחה (לפי הוראות חוק התוכנית להבראת כלכלת
32 ישראל) הדגיש מר גלאי כי הנתבעת מעולם לא הנחתה את התובעת להפחית משכר העובדים

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 כאמור. הפחתות השכר שביצעה התובעת היו ביוזמתה, לפי חוזר שבועי שקיבלה מחברה
 2 הנותנת ייעוץ בענייני שכר. לטענת מר גלאי, הנתבעת לא הגיבה להפחתות שכר אלה ולא
 3 העבירה כל הערה באשר לחשבוניות שהוגשו לה ואשר כללו הפחתות שכר לעובדים
 4 מסוימים, וגם לא הגיבה תגובה כלשהי בחודשים בהם הוגשו חשבוניות ללא הפחתות שכר
 5 לעובדים מסוימים; והכל חרף בדיקות מרובות שערכה התובעת לחשבוניות אלה והגם
 6 שמדובר בתוכנית שנמשכה למעלה משנתיים ימים.
- 7 לגרסת מר גלאי, אם הנתבעת היתה מודיעה לתובעת, במהלך בדיקת החשבוניות, אודות
 8 צורך לבצע הפחתות שכר לעובדים היתה התובעת בודקת זאת וככל הנדרש מתקנת את
 9 השכר לעובד ואת החיוב לנתבעת. ואולם, הנתבעת לא עשתה כן במהלך ההתקשרות וגם לא
 10 במועד מאוחר יותר בטרם סיום ההתקשרות, שאז עדיין ניתן היה לנכות שכר יתר ששולם
 11 לעובדים, ככל ששולם, ולנכות את הנתבעת כחיתאם. בנסיבות אלה, משהנתבעת העלתה את
 12 טענותיה בנושא זה רק עתה, היא מנעה מהתובעת לפעול כאמור, שכן התובעת אינה יכולה
 13 לנכות שכר מעובדים שכבר אינם עובדיה, ועל כן אין בטענה אלא כדי לגרום נזק לתובעת
 14 שמקורו בשיהוי חרב, של שנים, בו נקטה הנתבעת.
- 15 באשר לטענת הנתבעת לחיוב יתר בגין מס מעסיקים השיב מר גלאי כי מקדם הרווח של
 16 התובעת, כפי ששונה מפעם לפעם בהתייחס לעובדים שונים במחלקות השונות של הנתבעת,
 17 נקבע במתן בין הצדדים. הסכם המסגרת לא התייחס כלל לרכיבי עלות כאלה או אחרים או
 18 להרכב העמלה אלא קבע תעריף שכר לעובד. מקדם הרווח לאותה תקופה, על בסיס שכר
 19 העובד, עמד על כ-50% מעל שכר הברוטו של העובד אך צומצם וקוצץ עם השנים על ידי
 20 הנתבעת.
- 21 מר גלאי הודה כי באחת מהצעותיה של התובעת לנתבעת – מיום 25.2.97, לגבי עובדים
 22 במחלקת הרווחה בלבד – אמנם צוין בין יתר רכיבי עלויותיה התובעת גם מס מעסיקים, אך
 23 זאת בשל העובדה שבביקורת מס שנערכה קודם לכן חויבה החברה בתשלום מס מעסיקים.
 24 מכל מקום, הנתבעת ביססה את עמדתה באשר למקדם הרווח על חישובי כדאיות שלה ללא
 25 קשר לעלויות בהן נשאה התובעת, ומקדם הרווח שנקבע בסופו של דבר היה תוצר של משא
 26 ומתן נמשך בין הצדדים, אשר במסגרתו נאלצה התובעת נאלצת להסכים מדי פעם לדרישות
 27 הנתבעת אשר הרעו את תנאי ההתקשרות מבחינת התובעת.
- 28 מר גלאי הדגיש כי בכל מקרה, החל בחודש פברואר 2004, מקדם הרווח החדש של התובעת
 29 – כפי שהוסכם בפגישה שנערכה בינו לבין מר חיים שגיא, ראש אגף משאבי האנוש של
 30 הנתבעת (רי מכתבו של מר גלאי למר שגיא שצורף כנספח חדד/39 לתצהיר הנתבעת) – לא
 31 התייחס, ולו באופן עקיף, למס המעסיקים וממילא הנתבעת לא חויבה בנינו. בהקשר זה
 32 הלין מר גלאי על רמיזות הנתבעת כי התובעת כביכול אינה משלמת את מיסיה, רמיזות

התביעה

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 שאין להן יסוד ואף אינן ממין העניין שכן התובעת לכדה נושאת באחריות לתשלום מיסיה
2 כלפי שלטונות המס.
- 3 44. מר גלאי התייחס עוד לפגישה נוספת בה השתתף, שנערכה ביום 7.3.06 במשרדו של מר
4 שגיא. בפגישה זו נאלצה התובעת, מטעמים פרקטיים ובשל לחצים תזרימיים, להסכים לכך
5 שהנתבעת תעביר כבידה סך של 200,000 ₪ מתוך 700,000 ₪ שבאותה העת טרם שילמה
6 לתובעת.
- 7 45. הסכמות הצדדים בפגישה זו באו לידי ביטוי במכתבים שנשלחו על ידי באי כוחם זמן מספר
8 ימים לאחר מכן. במכתב ב"כ הנתבעת מיום 12.3.06 צוין כלהלן:
- 9 1. החברה (התובעת - ש.א.) תעביר לידי העירייה בהקדם האפשרי, ולכל
10 המאוחר בתוך פרק זמן של שבועיים ימים, עד ליום 22.3.06, טבלה
11 מסודרת המבטאת את גמר החשבון שנערך על ידי החברה לכל עובד ועובד
12 שהוצב מטעמה בעירייה. מבלי לפגוע מכלליות האמור, תכלול הטבלה
13 מידע אודות רכיבי התשלום הבאים: שכר עבודה בגין חודש עבודתו
14 האחרון של העובד בחברה (דצמבר 2005), פדיון ימי חופשה, תשלום דמי
15 הבראה, מתן הודעה מוקדמת/תשלום חלק הודעה מוקדמת, תשלום
16 פיצויי פיטורים, שחרור כספי תגמולים שנצברו בגין העובד בקרן/ות
17 פנסיה ו/או ביטוח מנחלים (חלק עובד וחלק מעביד), שחרור כספי
18 התגמולים שנצטברו בגין העובד בקרן השתלמות (חלק עובד וחלק
19 מעביד). לגבי כל רכיב תשלום כאמור תציין החברה האם שולם על ידי
20 לעובד אם לאו, ובמידה שלא שולם תציין החברה את הסיבה לאי
21 התשלום ובאיזה סכום מדובר.
- 22 2. החברה מסכימה ומאשרת לעירייה לעכב את תשלומם של 200,000 ₪
23 מתוך חובה הנטען של העירייה לחברה כפי שהוא רשום ומאושר בספרי
24 העירייה.
- 25 3. מוסכם כי יתרת החובה לתשלום לחברה הינו כפי שהוא רשום ומאושר
26 בספרי העירייה כאשר מועד הפירעון של תשלומי העירייה לחברה הינו
27 לפי שוטף + 90 ממועד המצאת החשבונית על ידי החברה. עד ליום
28 15.3.06 העירייה תעביר לידי החברה את יתרת חובה לתשלום לחברה
29 כאמור, בניכוי סך של 200,000 ₪ שהחברה כאמור מסכימה שיוחזק על
30 ידי העירייה. העירייה תשתדל שהסכום המעוכב יוחס לחשבוניות
31 שמועד פירעון טרם הגיע...
32
33

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

46. למכתב זה השיב ב"כ התובעת במכתבו מיום 19.3.06, בו ציין כלהלן:
- 1
 - 2 1. מרשתי נתנה הסכמה כללית לעיכוב הכספים ע"ס 200,000 ₪ עד
 - 3 למסירת הטבלה ואישורה על ידכם.
 - 4 2. עם זאת, מרשתי ציינה מפורשות כי לעמדתה אין היא מחויבת לתשלום
 - 5 דמי הודעה מוקדמת לעובדים אשר המשיכו באופן רציף בעבודתם, וכי
 - 6 אין היא מסכימה לעיכוב כספים בגין רכיב זה.
 - 7 3. הוסכם בפשטות ובבירור כי הכספים שיעוכבו ייוחסו לחשבוניות שמועד
 - 8 פירעונן מאוחר. לא נאמר דבר ולא הוסכם על "השתדלות" של העירייה
 - 9 לכך.
47. לטענת מר גלאי הנתבעת לא עמדה בסיכום האמור וגם לאחר שהתובעת העבירה לנתבעת את הטבלה הנדרשת, כמו גם תבהרות ומסמכים שונים שנדרשו על ידי מערכת הנהלת החשבונות של הנתבעת, לא שילמה הנתבעת דבר על חשבון יתרת חובה לתובעת.
48. מר גלאי הדגיש כי הנתבעת המשיכה לדרוש מהתובעת, טיפין טיפין ולשיעורין מסמכים והבהרות, כל פעם בנושאים שונים, והכל במטרה למשוך את הזמן ולמנוע תשלומים מהתובעת. חלק מהדרישות – אחת עשרה במספר – אף התייחסו לתשלומים ששולמו על ידי הנתבעת בשנות התשעים של המאה הקודמת.
49. לאחר שנוכח מר גלאי כי כל הפגישות, כמו גם הדוחות, הנתונים והמסמכים שהועברו לנתבעת, לא הביאו להפסקת זרם הדרישות מטעם הנתבעת הוא הבין שמדובר בפניות סרק והדרך היחידה שנותרה לתובעת לקבל את כספה היא באמצעות תביעה משפטית, ועל כן הורה למר שבח להפסיק את ההליכים מול הנתבעת (ר' בפסקה 30 דלעיל).
50. מר גלאי הוסיף וטען כי לנתבעת היו שנים על גבי שנים לבדוק את כל שביקשה לבדוק אך רק לאחר סיום ההתקשרות בין הצדדים והגשת התביעה המנהלית על ידי התובעת, נקטה בדרך זו של בדיקות מתמשכות מתוך מטרה להתיש את התובעת ולהימנע מלשלם לה את הכספים המגיעים לה. זאת ועוד, אף כיום שנים לאחר מעבר העובדים לחברת פרח השקד והפסקת עבודת התובעת מול הנתבעת, ועל אף שלא הועלתה כל טענה דרישה בדבר תשלום דמי הודעה מוקדמת מצד העובדים, עדיין לא שילמה הנתבעת לתובעת את הכספים שהיא מחזיקה אצלה בגין הודעה מוקדמת.
51. עוד ציין מר גלאי כי בידי הנתבעת היתה ערבות בנקאית אוטונומית על סך של 150,000 ₪ שהמציאה לה התובעת לאורך כל שנות ההתקשרות ביניהם לשם הבטחת מילוי התחייבויותיה כלפי הנתבעת. במשך כל תקופת ההתקשרות בין הצדדים חידשה הנתבעת את הארכת הערבות הבנקאית באמצעות פנייה ישירה לסניף הבנק של התובעת.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

52. והנה, מספר חודשים לאחר סיום ההתקשרות בין הצדדים השיבה הנתבעת את הערבות הבנקאית לתובעת מבלי שהעלתה כל טענה בגין חיובי יתר כביכול. לשיטת מר גלאי, ברור כי אם היו לנתבעת טענות אמיתיות כלפי התובעת היא לא היתה משיבה לתובעת את הערבות הבנקאית, אלא מבקשת לחלט את הערבות או למצער להאריכה עד לסיום הבירורים הכספיים, ומשלא עשתה כן אין לשמוע לטענות אותן היא מעלה כעת.
- 6
- 7 **עיקר ראיות הנתבעת וטענותיה:**
53. מטעם הנתבעת העיד מר חדד בלבד. על פי גרסתו, מי שאישר במחלקת הנהלת החשבונות של הנתבעת את חשבוניות התובעת היה המנוח מר אברהם קרפיול ז"ל, שהיה המשנה לגזבר, והטיפול בחשבוניות התובעת הועבר לאחרייתו (של מר חדד) רק ביום 23.5.05.
54. לגרסת מר חדד, לקראת סוף שנת הכספים 2005 הוא פנה לתובעת, במכתבו הראשון מיום 26.12.05 (ר' בפסקה 9 דלעיל), בבקשה לקבל הבהרות ונתונים. זאת, לדבריו, בהתאם להוראות סעיף 5 להסכם המסגרת שלפיהן התובעת תמסור לנתבעת חשבון מפורט של התמורה המגיעה לה.
55. יש להעיר כי בחקירתו הנגדית לא ידע מר חדד להסביר מדוע החל בבדיקותיו רק בשלב כה מאוחר – מספר ימים לפני תום תקופת ההתקשרות ולאחר שהתובעת הפסידה במכרז ואף הגישה תובענה מנהלית נגד הנתבעת – ותשובותיו היו כלהלן:
- 18 ש. **עד סוף דצמ' 2005 לא העלית כל טענה כנגד החשבוניות ואף אישרת את תשלומן?**
- 19
- 20 ת. **נכון.**
- 21 ש. **למה לא בדקת במחצית השנייה של 2005 את נושא מס המעסיקים?**
- 22 ת. **כי זה לא נבדק. אין לי תשובה למת, לא בדקתי. היה מדגם, אנו בודקים על בסיס מדגם בדיקות מעמיקות.**
- 23
- 24 ש. **גם בבדיקה המדגמית לא בדקתם את נושא מס מעסיקים נכון?**
- 25 ת. **נכון.**
- 26 ש. **למה לא בדקת באותה תקופה את נושא עידוד הצמיחה?**
- 27 ת. **לא נבדק (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 12 ואילך; ההדגשה הוספה).**
56. מכל מקום, לטענת מר חדד בתחילת הדרך אמנם שיתפה התובעת פעולה עמו, אך ככל שהבדיקות העמיקו והעלו טעויות וחיובי יתר שונים מצד התובעת הפסיקה התובעת לשתף פעולה ולהעביר נתונים.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

57. באשר לפגישה מיום 7.3.06 בה השתתף טען מר חדד כי היה ברור לכל הצדדים שחשבונות התובעת יאושרו לתשלום על ידי הנתבעת רק לאחר בדיקתם; ומכאן שחשבוניות שלא התקבלו בגינן הבהרות ואסמכתאות אותם דרשה הנתבעת לא יאושרו לתשלום. ממכתב ב"כ הנתבעת מיום 12.3.06 (ר' בפסקה 45 דלעיל) אמנם עולה כי הצדדים היו חלוקים בשאלה מהי יתרת חובה של הנתבעת לתובעת, אך הוסכם כי יתרת החוב תיגזר רק על פי החוב הרשום והמאושר בספרי הערייה.
58. ביום 29.3.06 אמנם העבירה התובעת לנתבעת, באיחור, טבלת גמר חשבון, אך לא התקבלה התייחסות ב"כ התובעת למכתב ב"כ הנתבעת, התייחסות מיום 19.3.06 שנתקבלה אצל הנתבעת רק ביום 27.4.06 וכללה סייגים מסוימים (ר' בפסקה 46 דלעיל ובסעיפים 22-24 לתצהירו של מר חדד).
59. לטענת מר חדד, במשך כל אותה תקופה הוא המשיך להעביר לתובעת בקשות להעברת מידע נוסף, שנענו רק באופן חלקי. לגרסתו, ביום 10.5.06 התקיימה פגישה בנוכחות מר שבח, מר לוביש והוא עצמו (מר חדד), שבה כל שהמציא מר שבח היה טבלת אקסל, ובהמשך הדברים, בשיחת טלפון שנערכה 1.8.06, אף הודיע מר שבח כי התובעת לא תעביר לידי הנתבעת חומר נוסף מעבר לזה שכבר הועבר על ידה.
60. בנסיבות אלה, כך הוסיף מר חדד וטען, יתרת חובה של התובעת "כפי שהוא רשום ומאושר בספרי הערייה" טעונה כיום בדיקות והבהרות נוספות (ר' בסעיף 30 לתצהירו). בהקשר זה העלה מר חדד, בין השאר, הסתייגויות מסוימות לגבי החשבוניות שצורפו לכתב התביעה, אשר כאמור נבחנו על ידי המומחה ונדחו על ידיו (ר' בפסקה 17 דלעיל ואילך).
61. באשר לששת החשבוניות – בסך כולל של 13,237 ₪, ר' בפסקה 20 דלעיל – טען מר חדד כי התובעת "הודיעה על ביטולן" (ר' בסעיף 33 לתצהירו). מר חדד צירף את העתק ששת החשבוניות לתצהירו (כנספח חדד/31), כשעל פני החשבונית האחרונה (מס' 60045) הוסף בכתב יד: "חשבוניות אלה לא יירשמו בספרים עד לקבלת פירוט ואסמכתאות לחישובים + אישור של חיים שגיא זאת בידיעה ובאישור גלאי + דקל בישיבה מיום 3/04/06".
62. לגרסת מר חדד, בבדיקות נוספות שערך הוא מצא כי במהלך השנים חייבה התובעת את הנתבעת בסכומים גבוהים מאד, שלשיטתו יש לקזזם מחוב הנתבעת לתובעת. בהקשר זה הדגיש מר חדד כי הבירורים שערך ובקשותיו למידע היו לגבי חלק קטן מהחשבוניות שהתובעת שלחה לנתבעת במשך השנים ולגבי חלק קטן זה התגלו חיובי יתר רבים ואי בהירויות. בנסיבות אלה מוצדק היה לעכב את סיום גמר החשבון בין הצדדים, בפרט לאור העובדה שהתובעת סירבה להמשיך ולתת הבהרות, נתונים ואסמכתאות לחשבוניותיה.
63. מר חדד העלה כאמור טענות בשלושה נושאים עיקריים (ר' בפסקה 10 דלעיל). בנושא הראשון, של מתן הודעה מוקדמת ותשלום דמי הודעה מוקדמת, טען מר חדד כי התובעת

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 ערכה הבחנה שלא כדון בין העובדים שהפסיקו לעבוד אצל התובעת עם תום תקופת
2 ההתקשרות לבין אלה שהמשיכו לעבוד אצלה.
- 3 .64 במה דברים אמורים. עם תום תקופת ההתקשרות פיטרה התובעת את עובדיה, שהציבה
4 לעבודה אצל התובעת. ואולם, לעובדים שהמשיכו לעבוד אצל התובעת באמצעות חברת פרח
5 השקד – להבדיל מהעובדים שלא המשיכו לעבוד אצל התובעת – לא נתנה התובעת הודעה
6 מוקדמת וגם לא שילמה להם תשלום חלף הודעה מוקדמת.
- 7 .65 לטענת מר חדד, על פי ייעוץ משפטי שקיבל, התובעת היתה אמורה לשלם דמי הודעה
8 מוקדמת גם לעובדים שהמשיכו לעבוד אצל התובעת. על פי חישוביו של מר חדד, סך כל
9 הסכומים שהתובעת גבתה מהתובעת אך לא שילמה בפועל לעובדים כנ"ל הינו 2,153 ₪,
10 בצירוף מע"מ, נכון למועד תום תקופת ההתקשרות, ויש לקזזו מחוב התובעת.
- 11 .66 יש להעיר כי כשנתבקש מר חדד בחקירתו הנגדית להסביר מדוע העובדים שהמשיכו לעבוד
12 אצל התובעת היו זכאים לתשלום דמי הודעה מוקדמת, הוא נמנע מליתן הסבר ממשי והפנה
13 לייעוץ משפטי (י"לפי ייעוץ משפטי שקיבלתי כן, זו סוגיה משפטית", ר' בפרוטוקול, עמ' 30
14 שורה 7). בהמשך הדברים, כנשאל מר חדד אם התובעת שילמה לעובדים האמורים את
15 הכספים שהתובעת עיכבה בידיה – בטענה כי לא שולמו דמי הודעה מוקדמת לעובדים אלה
16 – הוא השיב "לא שאני יודע" (שם, שורה 19).
- 17 .67 הנושא השני שהעלה מר חדד הוא בטענה לאי הפחתת שכר לעובדים לפי הוראות התוכנית
18 לעידוד הצמיחה. בהקשר זה טען מר חדד, על פי ייעוץ משפטי שקיבל, כי לפי ההוראות
19 הרלוואנטיות בחוק התוכנית לחברות כלכלת ישראל, היה על התובעת לבצע הפחתות שכר
20 לעובדים שהוצבו מטעמה לעבודה בנתבעת בתקופה שמיום 1.7.03 ועד יום 30.6.05.
- 21 .68 ואולם, בבדיקה שערך מר חדד בתלושי השכר של עובדי התובעת שהיו בידו לתקופה
22 האמורה, הסתבר כי לחלק מעובדי התובעת שהועסקו אצל התובעת לא הפחיתה התובעת
23 שכר, וגם לחלק מהעובדים שהתובעת הפחיתה משכרם, היא עשתה זאת רק בחלק
24 מהתקופה הנ"ל.
- 25 .69 לטענת מר חדד, על סמך בדיקה יסודית שנערכה על ידו ועל ידי עובדת נוספת, נמצא כי
26 התובעת לא ביצעה הפחתות שכר כנדרש כאמור בסך כולל של 20,176 ₪ (כולל מע"מ). מר
27 חדד הוסיף, על פי דעתו ועל פי ייעוץ משפטי שקיבל, כי מדובר בחיובי יתר שחייבה התובעת
28 את התובעת ועל כן על התובעת להשיבם לנתבעת (ר' בסעיף 52 לתצהירו).
- 29 .70 לבסוף, כנושא שלישי העלה מר חדד טענות שונות לחיובי יתר מטעם התובעת בגין חוק מס
30 מעסיקים, במסגרת מקדמי העמסת השכר שנקבעו בין הצדדים, כאשר בעניין מקדמי
31 ההעמסה הוסיף וטען – על פי בדיקה מדגמית שערך יחד עם מר לוביש – כי נפלו טעויות
32 בקביעת מקדמי ההעמסה.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

71. לעניין מס מעסיקים טען מר חדד בתצהירו, על פי ייעוץ משפטי שקיבל, כי החל מיום 1.5.92 שיעור מס המעסיקים שחל על התובעת היה 0% ועל כן לא היה כלל מקום שהתובעת תחייב את התובעת בגין מס מעסיקים. מר חדד פנה אפוא למר שבת, במכתבו יום 7.6.06, בשאלה אם התובעת אמנם חייבת בתשלום מס מעסיקים (ר' הנספח חדד/20).
72. כל שקיבל מר חדד בתגובה לדרישתו זו הוא עותק מכתב ממשרד רואי-חשבון לתובעת, מיום 31.8.05, בו צוין כי "בבדיקה שערכנו עפ"י בקשתכם עם רשויות המס (פקיד שומה ת"א 5), חברת כח-אדם המעסיקה עובדים ברשות-מקומית חייבת בתשלום מס מעסיקים בגין השכר המשולם לעובדים הנ"ל" (התשובה הוגשה כנספח חדד/37 לתצהירו).
73. ואולם, התובעת לא המציאה למר חדד כל תחשיב מפורט של עלות מס המעסיקים ולא מסרה לו כל התייחסות נוספת. מכאן, כך לשיטתו של מר חדד, כי כל החיובים בגין מס המעסיקים – שכזכור לפי חישובו עולים כדי סך מצטבר של 329,047 ₪ (ר' בפסקה 11 דלעיל) – הינם חיובי יתר שיש לקזז מייתרת חובה של התובעת לתובעת.
74. יש לציין כי בעדותו בבית המשפט היה מר חדד נחרץ הרבה פחות בשאלה אם מס מעסיקים אמנם לא חל בנסיבות דנא, וכדבריו:
- ש. בנושא מס מעסיקים, מתי הוא בוטל?
- ת. בשנת 1992.
- ש. אם אומר לך שרק בשנת 2008?
- ת. תלוי למי. לרשויות מקומיות זה נכון אבל לחברות מסוג התובעת בשנת 1992 בוטל.
- ש. מה קורה במקרה שחברה כמו התובעת מעסיקה עובדים אצל רשויות מקומיות, נכון שהחוק עדיין חל לגבי העסקה זו?
- ת. לא. זו סוגיה. למיטב ידיעתי נושא זה עדיין לא הובהר בפסיקה ולהכנתנו חלה חובת מעסיקים רק לגבי רשויות מקומיות. לחברות מסוג התובעת אינן חייבות במס מעסיקים (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 6 ואילך. ההדגשה הוספה).
75. כאשר נתבקש מר חדד להתייחס לעובדה כי בשנת 1994 זומנה התובעת לבירור ברשויות המס בעניין אי תשלום מס מעסיקים (ר' נספח ד' לתצהירו של מר גלאי), הבהיר מר חדד כי עמדת רשויות המס אינה קובעת לעניין זה. וכדבריו:
- ש. תתייחס למשפט במסמך שנמצא ליקוי בגין אי תשלום מס מעסיקים?
- ת. אני רואה שהוא מציין שנמצא ליקוי בגין אי תשלום מס מעסיקים, אני סבור שחברת התובעת לא חייבת במס מעסיקים גם אם פקיד שומה רשם

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

1 זאת. סוגיה זו למיטב ידיעתי לא נתבררה בפסיקה, זה שפקיד שומה טוען
 2 שיש ליקוי יש לחברה זכות לטעון כנגד, יש אין ספור דוגמאות שפקיד
 3 שומה טוען שחברה חייבת בגין סעיף מסוים והתבררה טוענת אחרת (ר'
 4 בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 9 ואילך. ההדגשה חוספה).

5

6 ה. דיון וחכמה:

7 (1) שיעור יתרת חובה של הנתבעת לתובעת:

8 .76 כאמור בפרק ב' דלעיל, בהתאם לחוות דעתו של מומחה בית המשפט רו"ח אינהורן, אשר
 9 יש לקבלה, יתרת חובה של הנתבעת לתובעת עומדת על סך כולל של 313,805 ₪. סך זה
 10 מורכב מסכום החשבוניות אותן בחן ואישר רו"ח אינהורן, בתוספת לסכום ששת
 11 החשבוניות.

12 .77 בעניין אחרון זה, של ששת החשבוניות, יש לדחות את טענת מר חדד לפיה נציגי התובעת
 13 התחייבו בפניו ובפני מר לוביש – שלא זומן לעדות מטעם הנתבעת, וגם לכך אתייחס
 14 בהמשך – לביטולן של חשבוניות אלה. גם בתרשומת שנערכה בזמן אמת מטעם הנתבעת לא
 15 צוינה התחייבות כאמור (ר' בפסקה 61 דלעיל) אלא – בדומה לאמור בגרסת מר גלאי – צוין
 16 רק הצורך בבדיקות ואסמכתאות נוספות בטרם אישורן (ר' בפסקה 38 דלעיל).

17 .78 בנסיבות אלה – וכאשר הסברו של מר גלאי להוצאת ששת החשבוניות לא נסתר ואף
 18 התקבל על דעתו של המומחה מטעם בית המשפט (ר' בעמ' 6 לחוות דעתו) – אין מקום שלא
 19 לכלול את סכום ששת החשבוניות ביתרת החוב; וכך, כאמור, אני קובע.

20

21 (2) טענות הקיזוז מטעם הנתבעת:

22 .79 טענת קיזוז כמות תביעה ועל הטוען טענת קיזוז להוכיח את טענתו (ר' למשל ע"א
 23 2196/93 מכבסת שלג חרמון בע"מ נ' סלע חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נ (3) 744, 746 (1996)).
 24 במקרה זנא, על פני הדברים מדובר בנטל מוגבר, שכן טענות הקיזוז מטעם התובעת
 25 מתייחסות, רובן ככולן, לחשבוניות עבר שנבדקו ואף שולמו על ידי הנתבעת, דהיינו: מדובר
 26 בטענות קיזוז חדורות ביטול או למצער התעלמות מהסכמות הצדדים בעבר.

27 .80 בהקשר זה יש לציין כי בעדותו לפניי הודה מר חדד, בהגינתו, כי כל חשבונית ששולמה על
 28 ידי הנתבעת היא אמנם חשבונית שאושרה, נבדקה והוסכמה מטעם הנתבעת; וכדבריו:

29 ש. חשבונית ששולמה היא חשבונית שאושרה נכון?

30 ת. כן.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- ש. קודם האישור החשבוניות נבדקו, כל חשבונית נבדקה? 1
- ת. כעקרון כן. 2
- ש. ז"א חשבוניות ששולמו הן מוסכמות? 3
- ת. אם שולם זה מוסכם, זה אומר שהחשבונית אושרה ושולמה (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 25 ואילך. ההדגשות הוספו). 4
5
81. פשיטא, אפוא, כי אם מבקשת הנתבעת כיום לבטל – או למצער לתקן – תשלומים שאושרו והוסכמו מטעמה לפני שנים, עליה להראות טעם מבורר לכך; וכזאת היא לא עשתה. יתר על כן, וזו הנקודה העיקרית בהקשר זה, בנסיבות הנ"ל כל קו הטיעון של מר חדד – המבוסס בעיקרו על הטענה שמחובת התובעת להמציא עוד ועוד מסמכים על מנת שהנתבעת תוכל סוף סוף לאשר את חשבוניותיה – איננו מובן כלל ועיקר. 6
7
8
9
10
82. אם טענתו של מר חדד היא כי הגורמים הרלוואנטיים אצל הנתבעת כשלו בבדיקת חשבוניות התובעת – הן באשר לחישובים עליהן הן בוססו והן באשר למסמכים שהיו צריכים לדרוש מהתובעת לצורך אישורן – מן הראוי כי הטענה תיטען במפורש ובמפורט, על מנת שניתן יהיה להבין היכן היה הכשל ואם יש מקום לייחסו למר קרפיוול המנוח או, להבדיל, למר לוביש או למר שגיא, יבדל"א. וכמעט אין צריך לומר כי אם מר חדד אינו סבור שהיתה טעות כלשהי בדרך אישור חשבוניות העבר, לא ברור על מה ולמה יש כיום מקום לערוך בגינת קיזוזים כלשהם מיתרת חובה של הנתבעת לתובעת. 11
12
13
14
15
16
17
83. זאת ועוד: ככל שמדובר בטעויות, מחדלים או כשלים של הנתבעת, לא ברור מדוע יש לגלגל את עלותם על התובעת. אם טענת מר חדד היא כי התובעת נהגה בדרך של מרמה – תוך הטעיית הנתבעת או ניצול מדוע של מחדליה – הרי, שוב, יש לפרט כדבעי טענה זו ולהביא ראיות להוכחתה, דבר שלא נעשה כלל ועיקר. בהקשר זה יש גם לזכור, כי נטל ההוכחה המוטל על צד לתובענה אזרחית המייחס מעשי רמייה לצד שכנגד הינו נטל מוגבר (ר' י קדמי, על הראיות (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק רביעי, בעמ' 1772 ואילך, ובמיוחד בעמ' 1775); ובוודאי שאין בעל דין יכול לצאת ידי חובתו זו בהעלאת רמזים גרידא. 18
19
20
21
22
23
24
25
84. לרקע זה יש לקבל את טיעונו של מר גלאי, שלפיו אם סברה הנתבעת כי היה בזמנו צורך לבצע הפחתות משכרם של עובדים מסוימים בשל הוראות התוכנית לעידוד הצמיחה (לפי חוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל), היה עליה להעלות את הנשוא בפני התובעת בזמן אמת. אכן, לא ניתן כל הסבר מדוע הנתבעת לא ביצעה בזמן אמת את הבדיקות, הנדרשות בנושא זה לפי טענתה כיום, או למצער בסמוך לזמן אמת, וממילא לא הובהר מדוע יש לגלגל כיום את עלות ההפחתות הנטענות לפתחה של התובעת, אשר אינה יכולה כעת לבצע הפחתות שבדיעבד משכרם מי מהעובדים הרלוואנטיים. 26
27
28
29
30
31
32

101
101
101

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

85. בנסיבות אלה, בטיעון ב"כ הנתבעת בסיכומיו כי בנושא זה (של הפחתות השכר) אין לתובעת
1 אלא להלין על עצמה (ר' בסעיף 33 לסיכומים), יש משום היפוך יוצרות. ככל שיש ממש
2 בטיעוני הנתבעת בנושא, הרי שמדובר במחדל ברור שלה, שאינה יכולה לנסות ולגלגלו –
3 בפרט שנים לאחר מעשה – לפתחה של התובעת.
4
86. ואם לא די בכל אלה, ראוי להעיר כי לנוכח העובדה שהחל ממכתבו הראשון לתובעת בעניין
5 דרישות לאסמכתאות ומסמכים (מיום 26.12.05) מר חדד הוסיף ופנה לתובעת, במשך מספר
6 חודשים, בדרישות נוספות לאסמכתאות בנושאים שלא העלה בתחילה, הרי שגם התנהלותו
7 של מר חדד עצמו בעניין זה אינה מובנה.
8
87. מר חדד הסביר את פניותיו הנוספות לתובעת בכך שבדיקותיו הראשוניות העלו טעויות
9 וחשובי יתר שהצריכו בדיקות מעמיקות יותר (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 22 ואילך).
10 ואולם, פניותיו הנוספות של מר חדד נגעו לא רק להעמקת בדיקות אלא גם לבחינת נושאים
11 שכלל לא עלו בתחילת בדיקותיו.
12
88. כך, למשל, במכתבו הראשון מיום 26.12.05 ביקש מר חדד ממר שבח פירוט של מקדם
13 ההעמסה בלבד (ר' בפסקה 9 דלעיל) ולא הזכיר כלל את נושא מס המעסיקים. נושא זה
14 העלה מר חדד רק כמחצית השנה לאחר מכן, במכתבו למר שבח מיום 7.6.06 (ר' נספח
15 חדד/20), כאשר במכתב נוסף מיום 4.7.06 ביקש מר חדד ממר שבח הסברים ומסמכים
16 בנושא זה החל משנת 1997 (ר' נספח חדד/21).
17
89. לא ברור אפוא מדוע מבחינת הנתבעת – כאשר לפי הסכם המסגרת ממילא כל נושא המיסוי
18 הינו באחריותה הבלעדית של הנתבעת – נושא מס המעסיקים היה נושא טעון בדיקה,
19 ובהקשר זה גם לא למותר להעיר שהנושא אינו מוזכר במכתב ב"כ הנתבעת מיום 12.3.06
20 (ר' בפסקה 45 דלעיל). אין תמה בדבר, על כן, כי כאשר נשאל מר חדד מדוע לא בדק את
21 נושא מס המעסיקים עוד במהלך תקופת ההתקשרות הוא ענה שאין לו תשובה (ר' בפסקה
22 55 דלעיל).
23
- 24
- 25 טענות הנתבעת בעניין אי תשלום דמי הודעה מוקדמת וחיוב בגין מס מעסיקים: (3)
90. לנוכח הקביעות דלעיל, שלפיהן אין לשמוע לטענות הקיזוז שהעלתה הנתבעת, כמעט למותר
26 להתייחס לגופן של טענות הנתבעת בעניינים שבכותרת, שהועלו בעיקרן כטענות קיזוז. יחד
27 עם זאת מן הראוי לציין כי גם לא נמצא בסיס לטענות אלא לגופן, וזאת בין השאר מהטעם
28 שהעד היחיד שזומן מטעם הנתבעת היה מר חדד.
29
91. כזכור, מר חדד העיד בעניינים האמורים על פי עצה משפטית שקיבל – שבחקירתו הנגדית
30 הסתברה כלא-ודאית – ומבלי שהיתה לו מעורבות בהיבטים העובדתיים הקשורים לנושא
31 מס המעסיקים.
32

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

92. מר חدد התחיל לעבוד אצל הנתבעת לקראת תום תקופת ההתקשרות, והטיפול בחשבוניות התובעת הועבר לאחריותו רק ביום 23.5.05, כשתקופת ההתקשרות הסתיימה כזכור ביום 31.12.05. פשיטא, אפוא, שמר חدد לא יכול היה להשיב בחקירתו הנגדית על שאלות עובדתיות הנוגעות למרבית תקופת ההתקשרות (וכדבריו "לא חייתי בעירייה 15 שנה (היא תקופת ההתקשרות - ש.א.), אני לא יכול להתחייב על מה שחיה..."; ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 26).
93. קונקרטי, בנושא מס המעסיקים לא היתה למר חدد מעורבות ישירה, ועדותו בנושא זה נסמכה על קריאה חלקית של מסמכים. כפי שצוין לעיל, על פי גרסת מר גלאי הסכימה התובעת - בפגישה שנערכה בחודש פברואר 2004 עם מר שגיא - לשינוי מקדם הרווח וממועד זה ממילא לא חייבה את הנתבעת, ולו באופן עקיף, בגין מס מעסיקים (ר' בפסקה 43 דלעיל). לא ברור, אם כן, על סמך מה ערך מר חدد חישובי קיזוז בגין מס מעסיקים גם לשנים 2004-2005, בפרט כאשר מר שגיא לא זומן לעדות מטעם הנתבעת.
94. כידוע, "כלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מחבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מחצגתה" (ר' ע"א 548/78 שרון ואח' נ' לוי, פ"ד לה (1) 736, 760 (1980)).
95. במקרה דנא שני בעלי תפקידים בכירים מטעם הנתבעת - מר לוביש (מנהל מחלקת שכר) ומר שגיא (ראש אגף משאבי אנוש) - היו מעורבים באופן ישיר בהתקשרות מול התובעת, לרבות בתקופות שקדמו למעורבותו של מר חدد (ר' למשל מכתביהם של מר לוביש ומר שגיא המצורפים בנספח א' לתצהיר מר גלאי). לתצהירו של מר חدد אף צורפו מסמכים שונים הנוגעים למר לוביש ומר שגיא, כולל פגישות בהן הם השתתפו, ומר לוביש גם סייע למר חدد בחשבונות שערך וצירף לתצהירו (ר' בפסקה 70 דלעיל).
96. למרות זאת הסתפקה הנתבעת - גם לעניין טענות הקיזוז שהנטל להוכחתן מוטל עליה - בעדותו של מר חدد, ומכאן אין אלא להסיק כי עדויות מר לוביש ומר שגיא לא היו מסייעות לעדות מר חدد בהקשר זה, ובוודאי לא היו תומכות בגרסתו בנושא של מס מעסיקים לשנים 2004-2005 כאמור לעיל.
97. זאת ועוד: הגם שבסוגיית מס המעסיקים התבטא מר חدد בתצהירו באופן נחרץ, בעדותו הוא מיתן את עמדתו וטען כי מדובר בסוגייה שטרם התבררה בפסיקה (ר' בפסקאות 74-75 דלעיל), ואף בסיכומי הנתבעת לא הובאה אסמכתא משפטית כלשהי בעניין, כאשר מכתב רואה החשבון, הטוען לעמדה הפוכה, צורף כנספח לתצהיר הנתבעת דווקא (ר' בפסקה 72

משרד המשפטים
בית דין בהרצליה
תאריך: 11/12/2005
שם: אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

בית משפט השלום בהרצליה

תא"ק 79-05-07 אביגל שירותי כח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה

- 1 דלעיל. מדובר בנספח חדד/37). בנוסף, בחקירתו הנגדית של מר חדד הסתבר כי התונים
 2 שהיוו בסיס לחישוביו בעניין מס מעסיקים הוכנו לא על ידיו כי אם על ידי עובדים מטעמו.
 3 דרך פעולה זו, כשלעצמה, אינה פסולה, אלא שמר חדד לא ידע להשיב בעדותו על תהיות
 4 העולות מנתונים אלה, וזאת בטענה שאין לו את ה"דטה בייס כי לא רציתי להעמיס על בית
 5 המשפט" (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 16 ואילך. ר' גם שם, בעמ' 36, בו ציין מר חדד כי
 6 בהיעדר נתונים בסיס חישוביו על הנחות שונות, כולל בעניין החזקת רכב).
- 7 פשיטא, אפוא, כי על סמך טיעון משפטי לא ודאי שכזה, בפרט כשהוא נסמך על בסיס
 8 ראייתי כה רעוע, אין כל מקום לקבל את טענות הקיזוז של הנתבעת; קל וחומר כאשר
 9 מדובר בסכומים (משוערים) מצטברים של 329,047 ₪, העולים על יתרת החוב כפי שנקבעה
 10 בפרק ב' דלעיל.
- 11 לבסוף, באשר לטענות מר חדד בעניין אי תשלום דמי הודעה מוקדמת לעובדים שהמשיכו
 12 לעבוד אצל הנתבעת באמצעות חברת פרח השקד, שאף הן נטענו על סמך ייעוץ משפטי, לא
 13 זו בלבד שהטענות לא בוססו כנדרש אלא שהן אף עומדות בסתירה לפסיקת בית הדין
 14 הארצי לעבודה (ר' ע"ע (ארצי) 1363/02 חזין נ' תנופה שירותים כ"א והחזקות 1991 בע"מ
 15 (2006)). בכל מקרה, הנתבעת לא רשאת היתה לעכב בדיה כספים שהיא סבורה שמגיעים
 16 לצדדים שלישיים, בוודאי לא במקרה כגון דא בו היא לא העבירה הכספים לאותם צדדים
 17 שלישיים ואף לא קיבלה מהם הרשאה לפעול בשמם בעניין.
- 18
- 19 **סוף דבר:**
- 20 100. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מקבל את התביעה בעיקרה. טענות הנתבעת באשר
 21 לשיעור ייתרת חובה לתובעת נדחות בעיקרן, וטענותיה השונות לעניין קיזוז נדחות כולן.
 22 הנתבעת תשלם אפוא לתובעת את הסך של 313,805 ₪, בצירוף ריבית והצמדה מיום הגשת
 23 כתב התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
 24 כמו כן תשלם הנתבעת לתובעת הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 40,000 ₪.
 25 התשלומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום.
 26 ניתן היום, יום שני י"ז ניסן תשע"ב, 09 אפריל 2012, בהעדר הצדדים.

27

[Handwritten signature]

ד"ר שאול אבימר, שופט

[Handwritten signature]

28